

var i det Tilfælde at have forglemte den Bemærkning, hvortil den ærede Rigsdagsmand hentydede, men jeg maa ogsaa tilstaae, at dersom jeg ikke netop nu erindrede den og altsaa vilde gjøre mig skyldig i en Uhofflighed mod ham ved at overspringe den, vilde jeg, uagtet hans yderligere Udtalelser, finde, at den fuldkommen godt kunde overspringes, uden at der ved Noget var tabt. Jeg skal da henvise den ærede Rigsdagsmand til hvad der angaaende det af ham omtalte Punkt staaer i de trykte Anmærkninger; der vil han finde al den Underretning, han paa nogen Maade kan ønske sig; han vil der see, hvad det er, der har ledet Ministeriet til den Ansættelse, hvorom der er Tale, og jeg kan kun i saa Henseende simpelthen henholde mig til hvad der staaer; han vil tillige see, at Ansættelsen, hvad det Pecuniaire angaaer, er skeet i Medfør af Pensionsloven, at det altsaa er Ministeriets — og ikke alene Cultusministerens, men ogsaa Indenrigsministerens, som naturligviis har Leilighed til at yttre sig om flige Gjenstande — bestemte Overbeviisning, at den Fremgangsmaade, der er fulgt, fuldkommen er i Medhold af Pensionsloven. Anden Oplysning kan jeg ikke give ham om dette Punkt, og den vilde han, som sagt, kunne have erholdt ved at gennemlæse de trykte Anmærkninger. Det er iøvrigt en Misforstaaelse fra hans Side, naar han begyndte sit sidste Foredrag igaar med at antyde, at jeg vilde bringe Forhandlingen med ham over paa det personlige Gebeet; det interesserer mig aldeles ikke. Jeg har saaledes personlig aldeles ingen Interesse for, om den ærede Rigsdagsmand er Medlem af Finantsudvalget eller ikke, men jeg yttrede kun, og dertil havde jeg Anledning, at dersom han vilde gaae den Vej, han bebudede, nemlig ved Sagens 2den Behandling at eftersee, om der ikke kunde være Noget, han ønskede Oplysning om, og da bringe det paa Bane, for derefter til 3die Behandling at fremkomme med Endringsforslag og saaledes forvirre det hidtil iagttagne og efter Forretningsgangens Natur rigtige Forhold imellem 2den og 3die Behandling, at saa var det efter min Mening at beklage, at han ikke var bleven Medlem af Udvalget, og det er ogsaa kun forsaavidt, at

dette fra min Side kan være Gjenstand for Beflagelse.

Der fremkom fra en anden æret Rigsdagsmand, der i det Hele ikke saameget gaaer ind paa Sagerne selv som paa at fremsætte aandrige Bemærkninger derom, nogle mere almindelige Bemærkninger, som gik ud paa at berigtige en formeentlig vrang Anskuelse med Hensyn til Opfattelsen af „Imødekommen“ af Ministeriet, og af Thingets Medlemmer imod hinanden. Disse Bemærkninger ere jo tildeels imødegaaende fra andre Sider, men da den ærede Rigsdagsmand netop tog Anledning til sine Bemærkninger af en Yttring, der tidligere var fremkommen fra mig, kan jeg dog ikke undlade at tilføie, at jeg ikke talte om nogen „Imødekommen“, men at jeg, ved specielt at henvende mig til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), udtalte min Glæde over, at han dog i flere væsentlige Henseender erkjendte Rigtigheden af den Fremgangsmaade, der var fulgt i den paagældende Sag; jeg tilføiede, at netop hans Aerkjendelse af, at der med Hensyn til den økonomiske Bestyrelse af Theatret var fulgt den rette Fremgangsmaade, var mig meget kjær, og at jeg kun beklagede, at den ikke kunde gaae saa vidt, at han vilde stemme for det foreliggende Forslag. Hvad derimod angaaer den ærede Rigsdagsmand, hvortil jeg sigter, da kan jeg ikke sige Andet, end at hans Stemme er mig meget kjær, men jeg kan derimod ikke sige, at hans Aerkjendelse er Noget, jeg sætter Priis paa. Han vil altsaa see, at det i den Henseende træffer sig overordentlig heldigt for mig: jeg sætter Priis paa Aerkjendelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og den faaer jeg, og hans Stemme, hvis han skulde stemme imod Forslaget, haaber jeg ikke skal have nogen saadan Indflydelse, at Endringsforslaget ikke vedtages, og jeg faaer den anden ærede Rigsdagsmands Stemme, hvorpaa jeg sætter Priis, og hans Aerkjendelse, som jeg ikke faaer, er mig ei heller af Betydning. Dermed vil jeg ikke sige, at en Aerkjendelse fra hans Side ikke skulde kunne have noget Tiltalende, og han forsøgte jo ogsaa at give mig en saadan Aerkjendelse, men jeg